

Betænkning

over

I. forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster mellem ministeriet for Grønland og Radiotelegrafistforeningen af 1917,

II. forslag til lov om forlængelse af visse kollektive overenskomster på søfartsområdet og

III. forslag til lov om fornyelse af kollektive overenskomster mellem medlemmer af Bilfærgernes Rederiforening og A/S Dampskibsselskabet Ærø på den ene side og Sømændenes Forbund i Danmark på den anden side [af Ninn-Hansen m.fl.].

(Afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 25. august 1977).

Udvalget har behandlet lovforslagene i 2 møder og har herunder haft samråd med ministeren for Grønland, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget. Desuden har arbejdsministeren skriftligt besvaret spørgsmål fra udvalget.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, FTF, Ingeniør-Sammenslutningen, Maskinmestrenes Forening, nogle personalegrupper på de private færgerederier, Radiotelegrafistforeningen af 1917, Sømændenes Forbund med repræsentanter for:

Bornholmstrafikken,
Molslinien,
Jydsk Færefart,
Langeland-Kiellinien,
Fåborg-Gelting og
Sydfyenske Dampskibsselskab,
Sømændenes Forbund i Esbjerg,
Sømændenes Forbund i Nakskov og
Teknisk Landsforbund.

Ad I. forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster mellem ministeriet for Grønland og Radiotelegrafistforeningen af 1917 og

II. forslag til lov om forlængelse af visse kollektive overenskomster på søfartsområdet.

Et flertal (socialdemokratiets, fremskridtspartiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *vedtagelse uændret*.

Inden for flertallet udtaler fremskridtspartiets, venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget:

Disse partiers ønske om fælles udløbstid for de nye overenskomster til 1. marts 1979 bliver ikke opfyldt gennem folketingets vedtagelse af det under II. nævnte lovforslag, men partierne mener, at dette spørgsmål efter forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter vil kunne afklares i forbindelse med gennemførelsen af den indkomstpolitiske løsning, der må tilvejebringes inden udløbet af de store overenskomstområder den

1. marts 1979. Såfremt denne fremgangsmåde følges, vil det også være muligt at inddrage de øvrige overenskomstområder med andet udløbstidspunkt end 1. marts 1979.

Et *mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) er principielt tilhænger af, at arbejdsmarkedets parter selv klarer deres lønforhandlinger. Men på grund af at skiftende regeringer har gældsats Danmark år efter år, må mindretallet nødvendigvis anvende det redskab, der hedder folketinget, når parterne ikke kan komme til forståelse med hinanden.

Fremskridtspartiet finder det derfor uanstændigt, at folketinget ikke for længst har levet op til sit ansvar og forhindret, at landets situation blev yderligere forværret ved den igangværende konflikt, idet mange erhvervsdrivende er blevet ramt ganske hårdt, hvilket ikke har været befordrende for landets alvorlige økonomiske situation.

Fremskridtspartiet har for flere måneder siden bedt regeringen om at tage initiativ til, at færgekonflikterne blev bragt til ophør, men partiet blev afvist af statsministeren, der sagde, at regeringen ikke ville gribe ind i lovlige konflikter. Trist, at der skulle gå flere måneder, før statsministeren erkendte, at fremskridtspartiet også på dette punkt havde ret.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) har fortsat den opfattelse, at indgåelse og fornyelse af overenskomster på arbejdsmarkedet er en sag mellem to parter. For at løse dette problem er der indgået en lang række aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, ligesom det gennem lovgivningen er fastslået — ved forligsmandsloven — hvilke begrænsninger parterne har for at iværksætte konflikt.

Mindretallet finder, at samtlige aftaler og lovgivning er efterlevet. Mindretallet finder derfor, at det er en logisk konsekvens, når spilllets regler har været overholdt, at konflikter skal forløbe uden indblanding fra lovgivningsmagten.

Mindretallet indstiller herefter lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Der henvises til mindretallets ordførertale ved lovforslagenes 1. behandling.

Nødvendigheden af disse lovindgreb er ikke på noget tidspunkt blevet sandsynliggjort gennem de modtagne svar på udvalgets spørgsmål til ministrene.

Det er således blevet bekræftet, at livsnødvendige funktioner er blevet sikret udøvet under radiotelegrafiststrejken i Grønland, ligesom ingen danske øsamfund er blevet isoleret med hensyn til fødevarerforsyning, afsætning af konsumvarer, transport af skolebørn m.m. Det er mindretallets opfattelse, at staten i sin løn- og ansættelsespolitik tættest muligt skal følge de vilkår og aftaler, der for tilsvarende områder er gældende i erhvervslivet.

Dette indebærer imidlertid ikke accept af tvangsfornyelse af overenskomster med offentligt ansatte.

Et *tredje mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling. Venstresocialisterne ser indgrebet i forlængelse af den statslige indkomspolitik, som partiet er konsekvent modstander af.

Indgrebene er et tydeligt bevis på, hvordan folketinget efterkommer arbejdsgiverens interesser. Indgrebene er samtidig et kraftigt skridt i retning af tvungen voldgift med en tilsvarende indskrænkelse af strejkeretten.

Ad III. forslag til lov om fornyelse af kollektive overenskomster mellem medlemmer af Bilfærgernes Rederiforening og A/S Dampskibsselskabet Ærø på den ene side og Sømandenes Forbund i Danmark på den anden side [af Ninn-Hansen m.fl.].

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) betragter lovforslaget som imødekommet ved det af regeringen under II fremsatte lovforslag. Den efter fremsættelsen af lovforslaget under III opståede konflikt, der rammer Bornholmstrafikken, ville under alle omstændigheder nødvendiggøre en udvidelse af lovforslaget under III til at gælde dette område. Da regeringsforslaget indeholder bestemmelser om at ophøje mæglingsforslaget vedrørende

Bornholmstrafikken til lov, og da regeringsforslaget vedrørende de i det konservative forslag omtalte færgeruter indeholder bestemmelser, der standser konflikterne og fastlægger tilsvarende retningslinjer for tilvejebringelse af nye overenskomster for disse ruter, finder forslagsstillerne det rigtigst at

gennemføre det under II nævnte lovforslag.

Vedrørende spørgsmålet om fælles udløbstid henvises til fællesudtalelsen fra en række partier under I. og II.

Under henvisning hertil vil forslagsstillerne ved 2. behandling tage lovforslaget under III. tilbage.

Auken (S), Bakholt (S), Erling Dinesen (S), Søren B. Jørgensen (S).
formand.

Inge Fischer Møller (S), Otto Mørch (S), Bolvig (RV).

Jens Peter Jensen (V), Johan Philipsen (V), Ninn-Hansen (KF),
næstformand.

Palle Simonsen (KF), Lindinger (CD), Voigt (FP), Lawaetz (FP).

Hjortlund Christensen (DR), Ole Henriksen (SF), Kurt Hansen (VS).

Partierne DKP og KrF var ikke repræsenteret i udvalget.

Betænkning

over forslag til lov om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet [af Freddy Madsen m. fl.].

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 27. august 1977).

Udvalget har gennemgået lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt.

Et *flertal* (socialdemokratiets, fremskridtspartiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret* med følgende bemærkninger:

Ejendomsvurderingen steg fra 15. alm.

vurdering til 16. alm. vurdering fra 398 mia. kr. til 775 mia. kr., heraf er kun 75 mia. kr. reelt byggeri, mens ca. 300 mia. kr. er egentlig værdistigning, og af de 300 mia. kr. udgør de 75 mia. kr. reel kapitalgevinst ud over inflationen.

Disse tal viser klart behovet for gennemførelsen af forslaget. Mindretallet vil benytte lejligheden til at fastslå, at invalidepensionister omgående bør have samme ret som folkepensionister med hensyn til ejendomsskatter.

Et *tredje mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) mener, at hele problemet omkring kapitalværdistigninger på jord og fast ejendom må tages op til en samlet vurdering.

Mindretallet kan derfor ikke tilslutte sig forslaget.

Camre (S). Erenbjerg (S). Grünbaum (S). Thomas Have (S). Hjortnæs (S),
formand.

Karl Nielsen (S). Bernhard Baunsgaard (RV). Anders Andersen (V).

Aksel Pedersen (V). Stetter (KF). Bollmann (CD), Arne Bjerregaard (KrF),
næstformand.

Glensgård (FP). Kirsten Jacobsen (FP). Ove Jensen (FP). Ole Olsen (SF).

Kaj Hansen (DKP).

Partierne DR og VS var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.